

MARTA : Ik heb er al iets op gevonden.

(Marta gaat af en komt terug met een kamerscherm. Zij zet het open vlak voor Elisabeth die op een hoge stoel zit. Alleen Elisabeths hoofd en schouders komen boven het scherm uit.)

ELISABETH : Luister nu goed, mijn theorie klopt perfect. Ik zei dus dat Shakespeare zijn politieke insinuaties op mijn persoon camoufleert door het geslacht van de personages te verwisselen.

MARTA : Hoe bedoel je ?

ELISABETH : Van de vrouwelijke personages heeft hij mannen gemaakt en omgekeerd.

DAMEJEANNE : Het changement van de sexe door de spiegelreflex.

ELISABETH : Precies.

MARTA : Geef eens een voorbeeld.

ELISABETH : Heel simpel, ik ben een vrouw, Hamlet is een man ...

MARTA : Ja natuurlijk, en die hele Hamlet gaat over jou, ik was het bijna vergeten.

DAMEJEANNE : Majesteit, volgens mij is hier iemand met uw koninklijke voeten aan het rammelen. *(Damejeanne helpt Elisabeth zich uitkleden. Onverwacht wil zij de koningin het laatste kledingstuk uittrekken zodat de koninklijke boezem bijna onthuld wordt.)*

ELISABETH : Ik ben Hamlet, de lieve Ophelia is een vrouw, mijn geliefde Robert is een man, de vader van Hamlet is vermoord, mijn moeder is vermoord. De geest van de vader achtervolgt Hamlet dag en nacht. In mijn dromen hoor ik mijn moeder ook sinds jaar en dag om wraak roepen.

DAMEJEANNE : Zie eens hoe alles perfect overeen komt, ene langs hier, ene langs daar en lap, 't is in de jaccoche.

ELISABETH : De moeder van Hamlet hertrouwt met haar schoonbroer. Mijn vader Hendrik de Achtste is ook hertrouwd met de weduwe van zijn broer, zijn schoonzuster.

DAMEJEANNE : Wat een embouteillage.

MARTA : Pas op, niet vals spelen. Jouw vader heeft Anna Boleyn persoonlijk laten terechtstellen maar de moeder van Hamlet is totaal onschuldig.

ELISABETH : Wie zegt dat ? De moeder van Hamlet spéélt de totale onschuld maar Hamlet beschuldigt haar. Met mijn vader was het helemaal hetzelfde. Je had moeten zien hoe hij stond te jammeren en wanhopig te mekkeren bij het lijk van mijn moeder zonder hoofd, precies zoals de moeder van Hamlet deed.

DAMEJEANNE : Verwisseling van sexe, in de spiegelreflex.

MARTA : Neem mij alsjeblief niet kwalijk, maar antwoord eens eerlijk, wat voor serieuze, concrete redenen heb je om aan te nemen dat die Hamlet over jou gaat ?

DAMEJEANNE : Moet ik erop antwoorden ?

ELISABETH : Probeer maar, ik luister.

DAMEJEANNE : De koningin, want ik weet waarover het gaat, Elisabeth van Engeland hier aanwezig, dat is algemeen geweten, heeft één kwalijke gewoonte. Van als ze een gordijn of een tapijt ziet bougeren haalt zij een mes uit haar mouw 'een spook' roept ze dan en tjak, en wie erachter zit, geen belang.

MARTA : Ja, daarnet was het bijna zover met mij.

DAMEJEANNE : Wat, heeft ze willen ... en ... heeft ze u gerateerd ? Majesteit, ge moet u beter entraineren en ge zult ten naaste keer niet mankeren. In ieder geval, die Hamlet had ook zo'n kwaai gewoonte. Er komt een scène in met een gordijn dat bougeert, en wie zit er achter ?

ELISABETH : Polonius !

DAMEJEANNE : Juist, Polonius.

ELISABETH : Polonius. En wie is Polonius ?

DAMEJEANNE : Een allegorie.

ELISABETH : Voor Cecil, mijn eerste minister.

DAMEJEANNE : Aha, de beeldspraak, l'allégorie, la symbolique sémiotique de la clique artistique, het allegorisch theater is zo klaar als pomewater. Polonius die de allegorie is van Cecil, staat par malheur achter een gordijn. In de kamer is den Hamlet bezig zijn moeder een vetting te geven in zeer brave bewoordingen. En hij gaat verder en op een gegeven moment is er een mouvement in het gordijn van Polonius die staat te luisteren. Hamlet zegt : "Een rat !", tjaak, hij steekt op die hoogte. Want in Denemarken zijn de raten zo een meter en een half groot moet ge weten, minimum. Een steek van de poignard, en Polonius, de allegorie heeft er gelegen. Tjak dood, *(tot Marta)* en de volgende allegorie dat zijt gij.

MARTA : Steek, steek, steek, heel het verhaal houdt geen steek.

DAMEJEANNE : Ge gelooft mij niet ? Bon, dan vertel ik u nog iets. In de final-final van Hamlet, wie komt er orde op zaken stellen in heel dat bordeel ?

MARTA : Fortimbras !

DAMEJEANNE : Juist, Fortimbras van in Noorwegen. Eh bien, in 'het Engels koninklijk kasteel, veel erger nog dan een bordeel', zoals de puriteinen het hier noemen, wie is er daar de Fortimbras die vanuit het noorden orde op zaken komt stellen, wie ?

MARTA : James !

DAMEJEANNE : Just, James van Schotland natuurlijk, die daar dag en nacht aan de grens gereed staat om de stoel van onder uw koninklijk gat weg te stampen majesteit, koppeke kwijt.

ELISABETH : Hee, Damejeanne, als je zo blijft trekken ben ik mijn kop straks ook kwijt, niet zo spannen ! *(Damejeanne vlegt de haren van de koningin op een alles behalve zachte manier.)*

Het trekt veel te hard aan mijn oren en ogen, ik voel mij precies een Mongool.